

Шлях до майбутнього з поглядом на минуле

Зміст

Погляд на минулі події.....	3
Тернопільський комбайновий завод.....	3
Корпорація «ВАТРА»	4
Ситуація на сьогодні.....	6
Українська еміграція	6
Заради майбутнього.....	11

Погляд на минулі події

В Україні і в тому числі і в Тернополі процвітає безробіття. Одним із основних чинників такої ситуації є звільнення працівників у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці, в тому числі, у зв'язку з ліквідацією, реорганізацією, перепрофілюванням підприємств, установ, організації, скороченням чисельності штату.

Поглянувши у минуле підприємств Тернополя, можемо помітити що подібні дії були вчинені по відношенню до таких підприємств: Комбайновий завод, ВАТ «Ватра», Текстерно.

Тернопільський комбайновий завод

Тернопільський комбайновий завод — відкрите акціонерне товариство. Донедавна — один із провідних виробників бурякозбиральної техніки та інших сільсько-господарських машин в Україні й країнах СНД.

Історія

Започаткований 1939 як машинно-тракторна майстерня, від травня 1944 — Тернопільська міжрайонна майстерня з капремонту, від 1949 — завод із ремонту тракторних і комбайних двигунів, 1959 реорганізований в машинобудівний завод, від початку 1970-их — комбайновий завод.

Колектив підприємства освоїв виробництво понад 20 типів нових машин для різноманіт. с.-г. робіт, зокрема, машини для збирання цукрових буряків КС-6Б-01, КС-6Б-02, КС-6В, КБ-6 (бункерна), комбайн КСБ-6 "Збруч" для повнопоточ. збирання цукрових буряків за західними технологіями.

Машини для збиран. гички цукрових буряків: БМ-6, БМ-6А, БМ-6Б, МРГ-6, МГШ-6; розроблялися і виготовлялися промислові партії причіп. коренезбиральних машин, машин для картоплярства, малогабаритної техніки для фермерів.

Нині підприємство виготовляє товари народного споживання: запасні частини для легкових автомобілів, садово-городний інвентар та ін.

У 2008 році один з найбільших цехів комбайнового заводу було реставровано і там єпер знаходиться один з найбільших у Тернополі будівельних супермаркетів.

Корпорація «ВАТРА»

Корпорація «ВАТРА» охоплює широку номенклатуру розробки й виготовлення світлотехніки з застосуванням сучасних та енергоекономних джерел світла (світлодіоди, компактні люмінесцентні лампи, металогалогенні лампи, індукційні лампи та інші), яка включає майже всі сфери застосування, а саме:

- вибухозахищені освітлювальні прилади (ОП) для освітлення вибухонебезпечних об'єктів, наприклад у нафтогазовій та хімічній промисловості, а також у вугільних шахтах та рудниках;

- загальнопромислові ОП для освітлення виробничих приміщень практично всіх галузей промисловості, з різними видами джерел світла, для експлуатації в приміщеннях з нормальними й агресивними умовами навколишнього середовища;

- прожекторне освітлення. В основному це унікальні вискоефективні параболокругові й параболоциліндричні прожектори для освітлення відкритих і закритих спортивних споруджень, які забезпечують можливість точної передачі

кольору в телебаченні й повністю відповідають нормам ФІФА, УЄФА й Європейського трансляційного Союзу. А також гама прожекторів з високоінтенсивними джерелами світла, високим ступенем захисту та сучасного дизайну для загального освітлення відкритих просторів і архітектурних об'єктів;

- зовнішнє освітлення. Вуличні й паркові світильники з енергоекономними лампами;

- адміністративне, офісне та громадське освітлення - це світильники різноманітного асортименту з люмінесцентними лампами, світлодіодами и др.;

- світильники місцевого освітлення для локального освітлення робочих зон верстатів і т.п.;

- транспортне освітлення. Для салонів вагонів метро, тролейбусів, дизель- і електропоїздів, пасажирських вагонів;

- пускорегулююча апаратура для люмінесцентних ламп від 7 Вт до 80 Вт і газорозрядних ламп усіх видів і потужностей (від 50 Вт до 3500 Вт);

- ексклюзивні, VIP-класу, світильники з чудовими кришталевими елементами й позолоченими деталями.

Історія та сьогодення ТОВ «ОСП Корпорація ВАТРА»

ТОВ «ОСП Корпорація ВАТРА» – світлотехнічне виробниче підприємство, що займається проектуванням, конструюванням та виготовленням освітлювальних приладів.

Слово «ВАТРА» – благозвучна карпатська назва багаття, щонайкраще символізує сутність і специфіку роботи колективу підприємства.

Засновано 1957 у місті Тернопіль як державне підприємство «Електроарматура». Від 1971 – виробниче об'єднання (ВО), від 1988 – науково-виробниче об'єднання (НВО), від 1996 – відкрите акціонерне товариство (ВАТ). Від 2006 – ТОВ «ОСП Корпорація ВАТРА».

При підприємстві було створено «ВПКТісвітло» (1977), яке

займалось удосконаленням технології виробництва світлотехнічної продукції та Український світлотехнічний інститут (1992), яке займається випробовуванням та сертифікацією світло- та електротехніки.

З 1965 року підприємство повністю переорієнтувалось на випуск світлотехнічного обладнання. В цей період були розроблені і освоєні світильники для хімічної та гірничорудної промисловості. З 1971 року підприємство почало виробництво побутових світильників різних груп: люстри, бра, настільних ламп, торшерів. В 1975 році розпочався випуск пускорегулюючих апаратів. У 1978 році освоєно виробництво потужних прожекторів. У 1982 році створено виробництво технологічного обладнання, інструменту і оснастки. На рубежі тисячоліття завод повністю оновив номенклатуру. Розроблено та освоєно десятки типів сучасних світильників та прожекторів для освітлення вибухонебезпечних та промислових об'єктів. У 2006 році розпочато випуск світлодіодних конструкцій освітлювальних приладів.

Ситуація насьогодні

Після розпаду Радянського Союзу ці підприємства були закриті через відсутність належної підтримки з боку України як держави. Бо в цей час вона почала формуватися. І в цей час виникло таке явище як «заробітчанська» еміграція яка розпочалася у 1990-х роках.

Українська еміграція — термін для визначення українського населення, яке вимушено чи добровільно з економічних, політичних або релігійних причин переселилося за межі етнічної території в іншу країну на постійне чи тривале

проживання. Явище починається у другій половині — наприкінці XIX століття і продовжується по нинішній день. Феномен української еміграції та діаспори як частини світового українства є унікальним явищем культури й історії України.

Хвилі української еміграції

Дослідники визначають чотири хвилі переселенського руху в історії української еміграції.

Перша хвиля

Драматичне товариство ім. І. Котляревського, Вінніпег, Канада, 1914

Перша хвиля починається з останньої чверті XIX століття і триває до початку Першої світової війни. Ця масова трудова еміграція до США розпочалася у 1877 році, до Бразилії — у 1880-ті роки, у Канаду — з 1891 року, до Російського Сибіру — після революції 1905–1907 рр. Виїздили й до Аргентини, Австралії, Нової Зеландії, на Гавайські острови. Цю першу хвилю еміграції спричинили як і аграрна перенаселеність українських територій, так і утиски: економічні, соціальні, політичні, — і національний гніт з боку австро-угорської і російської імперій. Нащадки цієї хвилі еміграції зараз у шостому-сьомому поколіннях і більш схильні звати себе українцями за походженням — радше ніж емігрантами у країнах проживання.

Відомо, що у 1891–1901 роках зі Східної Галичини емігрували до Канади і США 78 тисяч українців. У 1901–1911 роках виїхало

224 тисяч чоловік. Таким чином, на початку XX століття лише зі Східної Галичини емігрувало понад 302 тисячі українців.^[1]

Наприкінці 19 століття еміграційний синдикат, створений канадським урядом, відправив на територію Західної України понад 6 тисяч вербувальників. Агент, що завербував сім'ю до Канади, отримував від 2 до 5 доларів за кожного переселенця.

Друга хвиля

Друга хвиля еміграції українців охоплювала період між Першою і Другою світовими війнами у XX столітті і була зумовлена поєднанням соціально-економічних та політичних причин. Емігрували в основному ті українці, які зі зброєю в руках боролися проти радянської влади, підтримували Центральну Раду, Директорію, Гетьманат. Це були великі і середні землевласники, торговці, службовці, священослужителі, інтелігенція, солдати і козаки українських військових з'єднань. Вони виїздили до Польщі, Чехословаччини, Австрії, Румунії, Болгарії, Німеччини, Франції, США і Канади.

Третя хвиля

Третя хвиля еміграції викликана головно політичними мотивами і розпочалася наприкінці Другої світової війни. Більшою мірою це репатріанти з англійської, американської, французької окупаційних зон. Найчисленнішими серед них були колишні військовополонені, яких сталінсько-беріївський режим вважав зрадниками. Істотну частину переміщених осіб становили люди, силоміць забрані на роботи до Німеччини. Були тут також, звичайно, і біженці, хто відверто сповідував антирадянські погляди. Більшість емігрантів цієї хвилі осіла в Канаді, США, Великобританії, Австралії, Бразилії, Аргентині, Франції.

Четверта хвиля

Українські заробітчани лаштуються в дорогу, 2000-і роки, фото «Україна молода», ч.69 за 2008 рік

Четверта хвиля — так звана «заробітчанська» — розпочалася у 1990-х роках. Її головні причини — економічна скрута перехідного періоду в Україні. Деякі дослідники наголошують на умисному створенні безробіття, головним чином — у Західній Україні. В результаті цього на тимчасову роботу в країни Європи, Америки і у Росію виїхало близько 7—8 млн. людей. Частина з них, ймовірно, вже не повернеться в Україну.

За оцінкою директора Інституту досліджень діаспори (Київ) Ігоря Винниченка на 2001 за межами України проживало 10—13 млн. українців.

Унаслідок того, що за межі власної країни вимушена була виїздити під тиском економічних, політичних і воєнних обставин активна частина нації, а також внаслідок відсутності повноцінної Української держави на етнічних землях українців, у нових країнах поселення за кордоном українство продовжувало і розвивало національні державні (УНР), політичні (практично весь спектр політичних партій у діаспорі), громадські, культурні, наукові, духовні інституції. Для української діаспори однією з найвищих соціокультурних цінностей стала мета відновлення повноцінної Української держави.

Зорганізована українська діаспора в США сприяє українським емігрантам четвертої хвилі в пошуку роботи, житла, налагодженню бізнесових контактів тощо З цією ціллю створено

сайт оголошень української діаспори в США: www.ukrdiaspora.com — головною метою якого є підтримування зв'язків як і між самими емігрантами, так із Батьківщиною.

Українська еміграція молодшає і стає більш інтелектуальною

Українська еміграція молодшає і стає більш інтелектуальною
- разом із заробітчанами з країни все активніше їде освічена молодь.

Веб-програміст з Лісабона В'ячеслав Джура, 25-річний колишній киянин, міг би стати сучасним Осипом Олеськівим, львівським агрономом, який наприкінці XIX століття поїздив по Канаді і так розписав все побачене в декількох статтях, що спровокував масовий виїзд галичан на північ Америки.

Джурі теж є що розповісти приємного про Португалію, де він живе і працює останні пару років. Але Джура програміст, статей не пише, а принади Лісабонщини формулює коротко: відчуття захищеності, низький рівень побутової агресії і соціальні гарантії. Українець впевнений, що навіть на мінімальну місцеву зарплату, 486 євро, на західному краю Європи можна вижити. Це, на його думку, вигідно відрізняє Португалію і країни ЄС від України.

Те, що на власному досвіді відчув колишній киянин, все більше приваблює і інших молодих співвітчизників. Уже сьогодні, за даними українського представництва Міжнародної організації з міграції, загальне число емігрантів з України в світі становить 6,5 млн осіб - це сьома частина нинішнього населення країни.

В останні роки до цієї маси народу все активніше приєднується молодь. Це стосується як тих, хто їде на ПМЖ, так і тих, хто вирушає на заробітки. "Можна сказати однозначно:

зараз обличчя в наших трудових мігрантів, які їдуть працювати за кордон, молоде", - запевняє Віктор Іванкевич, керівник соціально-економічного департаменту Федерації профспілок України. Виїжджають сьогодні за кордон, за його словами, в 60% випадків - люди до 35 років.

Рівень готовності до еміграції серед решти молодих українців надзвичайно високий. За даними опитування, яке в 2011 році провів Центр соцдосліджень Софія, серед людей у віці 18-29 років цей показник становить 50,4%, тоді як у віковій групі 30-39 років - 42,4%. Все це показує, що хвиля виїжджаючих і далі буде молодіти: у юного покоління вже спочатку чемоданний настрій.

Серед причин такого настрою - не тільки гроші, але і бажання опинитися в більш сприятливій соціальній обстановці. Важливий і такий мотив, як самореалізація. "З України їдуть молоді люди освічені, амбітні. Їдуть туди, де вони сподіваються отримати кращі умови для самореалізації", - говорить Євген Головаха, заступник директора Інституту соціології НАН України.

Заради майбутнього

Я сподіваюсь, що дії влади сприятимуть поліпшенню економічної ситуації, зокрема інвестиційного клімату, умов підприємницької діяльності, а також збільшенню кількості добре оплачуваних робочих місць (нам потрібні не просто нові робочі місця, а саме добре оплачувані). Такого роду позитивні зрушення безумовно сприяли б скороченню масштабів трудової міграції, поверненню на Батьківщину частини тих, хто тривалий

час

працює

за

кордоном.

Для таких позитивних зрушень я пропоную проект в основі якого лежить побудова підприємства з виготовлення інформаційних технологій. Це підприємство повино задовольняти такі ознаки:

Прагаення до змін, підприємство майбутнього здатне змінюватися швидко й успішно

Інновації, що перевершують уяву споживачів. Підприємство майбутнього перевершує очікування все більш вимогливих споживачів.

Глобальна інтеграція. Підприємство майбутнього інтегрується з метою використання можливостей сучасної економіки.

Радикалізм. Підприємство майбутнього радикально перетворює свою бізнес-модель, усуваючи основу для конкуренції.

Соціальна відповідальність, що виходять за рамки звичайного благодійництва.